

ทฤษฎีกลุ่มพุทธิปัญญานิยม

นำเสนอเมื่อ : 1 ก.ค. 2551

ทฤษฎีกลุ่มพุทธิปัญญา (Cognitivism)

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 นักทฤษฎีการเรียนรู้เริ่มตระหนักว่า การที่จะเข้าถึงการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์นั้น จะต้องผ่านการพิจารณา ไตรตรอง การคิด (Thinking) เช่นเดียวกับพฤติกรรม และควรเริ่มสร้างแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ในทฤษฎีของ การเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิด(Mental change) มากกว่าการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม ดังนั้นจึงมี การเปลี่ยนกระบวนการทัศนจากความสนใจเกี่ยวกับสิ่งเรากับการตอบสนอง

กลุ่มพุทธิปัญญา (Cognitivism)

กลุ่มพุทธิปัญญา ให้ความสนใจเกี่ยวกับกระบวนการคิด การให้เหตุผลของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่มุ่งเน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้เท่านั้น โดยมีได้สนใจกับกระบวนการคิดหรือกิจกรรมทางสติปัญญาของมนุษย์ (Mental activities) ซึ่งเป็นสิ่งที่นักจิตวิทยาในกลุ่มพุทธิปัญญาตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องศึกษากระบวนการดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ พุทธิปัญญา (Cognitive) เป็นการให้ความสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเรายากนอก (ส่งผ่านโดยสื่อต่าง ๆ) กับสิ่งเรายากใน ซึ่งได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ หรือ กระบวนการรู้-คิด หรือ กระบวนการคิด (Cognitive process) ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการคิด (Cognitive process) ได้แก่

กระบวนการคิด (Cognitive Process)

☒ ความใส่ใจ (Attending)
☒ การรับรู้ (Perception)
☒ การจำได้ (Remembering)
☒ การคิดอย่างมีเหตุผล (Reasoning)
☒ จินตนาการหรือการวาดภาพในใจ (Imagining)
☒ การคาดการณ์ล่วงหน้าหรือการมีแผนการรองรับ(Anticipating)
☒ การตัดสินใจ(Decision)
☒ การแก้ปัญหา (problem solving)
☒ การจัดกลุ่มสิ่งต่างๆ (Classifying)
☒ การตีความหมาย (Interpreting) ฯลฯ

นักจิตวิทยาในกลุ่มพุทธิปัญญานิยม (Cognitivism)

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวความรู้ความเข้าใจนี้จำแนกย่อยออกเป็นหลายทฤษฎีเช่นกัน แต่ทฤษฎีซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมากในระหว่างนักจิตวิทยาการเรียนรู้ และนำมาประยุกต์ใช้กันมากกับสถานการณ์การเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น

ทฤษฎีพัฒนาการเชิงปัญญาของเพียเจต์ (Piaget)

ทฤษฎีการเรียนรู้โดยการค้นพบของ Bruner (Bruner)

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายของ ออซูเบล (Ausubel)

ทฤษฎีการประมวลสารสนเทศของคลอสไมเออร์ (Klausmeier)
ทฤษฎีความรู้เกี่ยวกับความคิดของตนเอง (Meta Cognitive)